

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Dziedzictwo kultury w epoce cyfryzacji		8.0.11612	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Kulturoznawstwa			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Filologiczny	Kulturoznawstwo	forma	stacjonarne
		moduł	Kultura audiowizualna
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
mgr Joanna Kaliszewska; dr Elżbieta Wysocka-Koerber			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		4	
Konwersatorium		30 godzin - uczestnictwo w zajęciach;	
Sposób realizacji zajęć		30 godzin - przygotowanie projektu i jego prezentacji;	
zajęcia on-line, zajęcia w sali dydaktycznej		25 godzin - przygotowanie pracy pisemnej;	
Liczba godzin		15 godzin - studiowanie literatury przedmiotu i	
Konwersatorium: 30 godz.		wybranych prac z zakresu digitalizacji / restauracji	
		audiowizualnej.	
		Razem: 100 godzin = 4 ECTS.	
Termin realizacji przedmiotu			
2022/2023 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
- fakultatywny (do wyboru)		polski	
- obowiązkowy			
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Analiza tekstów z dyskusją		Sposób zaliczenia	
- Dyskusja		Zaliczenie na ocenę	
- Metoda projektów (projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny)		Formy zaliczenia	
- Praca w grupach		- wykonanie pracy zaliczeniowej - projekt lub prezentacja	
- Wykład konwersatoryjny		- wykonanie pracy zaliczeniowej - wykonanie określonej pracy praktycznej	
- Wykład problemowy		Podstawowe kryteria oceny	
- Wykład z prezentacją multimedialną		Student otrzymuje ocenę na podstawie:	
		aktywnej obecności (30%)	
		pracy pisemnej (40%)	
		projektu (30%)	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	czynny udział w zajęciach	wypowiedź pisemna	projekt zaliczeniowy	udział w dyskusji
Wiedza				
K_W05	x	x	x	x
K_W08	x	x	x	x
Umiejętności				
K_U05	x	x	x	x
Kompetencje społeczne				
K_K03	x	x	x	x
K_K04	x	x	x	x
K_K05	x	x	x	x

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

Wybór specjalności Kultura audiowizualna

B. Wymagania wstępne

Brak

Cele kształcenia

Podstawowym celem kształcenia jest zapoznanie studentów z genezą technologiczną sztuki mediów elektronicznych, analiza przeobrażeń estetyki analogowego obrazu i dźwięku w wyniku transformacji do formatów cyfrowych. Omówienie technologicznej genezy mediów audiowizualnych będzie podstawą do analizy estetycznej i praktycznej w zakresie ich dystrybucji. Studenci wprowadzeni zostaną do zagadnień ochrony i udostępniania w zakresie nowych strategii postępowania wobec kolekcji audiowizualnych. Dodatkowo studenci wyposażeni zostaną w narzędzia do korzystania ze zdigitalizowanych zbiorów kultury upowszechnionych w postaci cyfrowej.

Treści programowe

Cz. 1. Relacja dzieła sztuki wobec jego materialności oraz pomiędzy aparatem technologicznym i wynikiem estetycznym.

Studium porównawcze obejmie obrazy i dźwięki powstałe analogowo, generowane cyfrowo, tj. filmy born Digital, jak i zdigitalizowane obrazy analogowe. Schyłek technologii audiowizualnej stanowi ostatni moment, aby zapoznać się odrębnymi systemami technologicznymi i materiałami, kiedy są one jeszcze w użyciu.

Badanie narzędzi oraz usług do produkcji i dystrybucji ruchomych obrazów będzie miało na celu uchwycenie zmiany wizualnej, sensorycznej i konceptualnej w wyniku szeroko pojmowanej transformacji technologicznej mediów audiowizualnych. Obserwacja zmiany dzieła audiowizualnego w wyniku przekształcenia z fizycznej postaci, opartej o podłoże i emulsję światłoczułą, do postaci numerycznej, będącej zakodowaną informacją o barwie i tonie. Będzie to wprowadzeniem do poznawania nowych sposobów wykorzystania obiektów medialnych oraz zjawiska konwergencji mediów. Zagadnienie to będzie analizowane z punktu widzenia twórcy, kuratora, instytucji i archiwisty/konserwatora dzieł sztuki troszczących się o zachowanie i upowszechnienie.

Praktycznym rezultatem jest przygotowanie warsztatu oceny jakości digitalizacji oraz trenowanie uważności w odnajdywaniu i rozumieniu różnic w obu domenach: analogowej i cyfrowej.

Cz. 2. Zagadnienia ochrony, konserwacji, digitalizacji i rekonstrukcji obiektów audiowizualnych. Emulacja i symulacja analogowego obrazu cyfrowymi metodami.

Wprowadzona zostanie podstawowa identyfikacja i klasyfikacja formatów taśmy filmowych i taśmy wideo oraz ogólne zasady obchodzenia się z poszczególnymi formatami. Wprowadzenie do strategii ochrony obiektów audiowizualnych i długoterminowego przechowywania ze wskazaniem na różnice pomiędzy formatami analogowymi i cyfrowymi.

W toku części 2 wykładów omówiona zostanie relacja digitalizacji do konserwacji i ochrony obiektów sztuki. Przeanalizowana zostanie całość ścieżki technologicznej od wyboru źródeł do digitalizacji, konserwacji, digitalizacji i restauracji cyfrowej. By móc planować takie działania, należy w pełni rozumieć powiązania pomiędzy poszczególnymi procesami i użyte technologie, a także ich konsekwencje dla obiektu (jakość, wygląd i możliwości użycia scyfrzowanego obiektu).

Analizie poddana zostanie zmiana w dziele w wyniku starzenia się materiałów i transformacji otoczenia technologicznego, a od strony praktycznej – jaki wpływ ma wyświetlanie na różnych systemach i urządzeniach peryferyjnych na strategię wystawienniczą i koncepcje kuratorskie. Jakie są obecne możliwości technologiczne w zakresie digitalizacji i rekonstrukcji cyfrowej. Wprowadzony zostanie podział działań na zdigitalizowanym obiekcie archiwalnym na ogólnie przyjęte i obarczone kontrowersjami (w wyniku wywołanej zmiany na autentyczności obiektu).

Cz. 3. Katalogowanie i udostępnianie, repremiery i inne strategie „re-use” archiwalnych materiałów audiowizualnych

Omówione zostaną nowe możliwości i metody udostępniania i upowszechniania kultury dzięki zdigitalizowaniu zbiorów.

Dokumentacja i metody katalogowania obiektów audiowizualnych jako płaszczyzna komunikacyjna pomiędzy instytucją (lub kolekcjonerem), konserwatorem, kuratorem i artystą. Wpływ standardów w zakresie opisu obiektów (struktur metadanych) na interoperacyjność baz danych o zdigitalizowanych kolekcjach. Dobre praktyki w zakresie opisu, kryteriów katalogowania, zarządzanie wersjami i zmianą dzieła, indeksowanie danych, uwzględniając indywidualne cechy obiektu wymykające się tradycyjnej klasyfikacji dzieł sztuki. Nowe strategie kuratorskie wobec sztuki audiowizualnej i performatywnej: remediacja (percepcji i interpretacji) dzieła audiowizualnego.

W dalszym toku cz. 3 omówione zostaną zmiany w technologii cyfrowej w produkcji filmowej i ich wpływ na sposoby dystrybucji ruchomych obrazów. Zapoznanie się ze współczesną literaturą przedmiotu i własne doświadczenia w kontakcie ze sztuką audiowizualną pomogą studentom w analizie nowych sposobów upowszechnia oraz zachowania widzów/użytkowników (pojęcia konwergencji, partycypacji, networkingu i interakcji). Badaniu poddane zostaną różne okoliczności obcowania z kulturą od zaciemnionej sali kinowej i ascetycznej przestrzeni galerijnej po strony internetowe i smartphony. Przedmiotem debaty będą potencjalne korzyści i zagrożenia dla instytucji wynikłe z wyboru poszczególnych strategii udostępnienia i upowszechnienia.

Wykaz literatury

Literatura obowiązkowa

Beniamin, W.: Dzieło sztuki w epoce możliwości jego technicznej reprodukcji. [w:] Estetyka i film, [red.]: A. Jackiewicz, Warszawa 1972.
 Fossati, G.: From grain to pixel, the archival life of film in transition. Amsterdam 2009 (wybrane rozdziały).
 Kluszczyński, R.W.: Film – wideo – multimedia. Sztuka ruchomego obrazu w erze elektronicznej. Warszawa 1999.
 Manovich, L.: Język nowych mediów, Warszawa 2006 / Manovich, L.: The Language of New Media Cambridge, MA: MIT Press, 2001.
 Noordegraaf, J., Saba, C., Maitre, B., Hediger, V. [red.]: Preserving and exhibiting media art. Amsterdam 2013. (wybrane rozdziały)
 Wysocka, E.: Wirtualne ciało sztuki. Ochrona i udostępnianie dzieł audiowizualnych. Warszawa 2013 (wybrane rozdziały).

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W05, K_W08
 K_U05, K_U08
 K_K03, K_K04, K_K05

Wiedza

Student:

- ma pogłębioną wiedzę na temat współczesnych sposobów ochrony i popularyzacji kultury audiowizualnej (K_W05);
- ma szeroką wiedzę o funkcjonowaniu rynku kultury audiowizualnej, technologiach, metodach digitalizacji itd. (K_W08).

Umiejętności

Student:

- uwzględniając aktualną wiedzę, potrafi przeprowadzić ocenę dzieła sztuki audiowizualnej w aspekcie technologicznym, konserwatorskim itd. (K_U05);
- przygotowuje projekty i wystąpienia związane z ochroną dziedzictwa kultury audiowizualnej (K_U08).

Kompetencje społeczne (postawy)

Student:

- dba o zachowanie standardów profesjonalizmu zawodowego (K_K03);
- aktywnie popularyzuje dziedzictwo kultury audiowizualnej i dba o jego zachowanie (K_K04, K_K05).

Kontakt

joannakaliszewska@gmail.com